

N:o 154.

Af herr **J. Anderson** i Tenhult, om anvisande af ett förslagsanslag å 1,300,000 kronor för hvardera af åren 1890 och 1891 till lindring i rustnings- och roteringsbesvären.

Säkerligen har hvar och en, som bemödat sig att se tillbaka till de tider då svenska jorden åsattes beskattning, hafva funnit huru en stor del af statsverkets behof, vid olika tider, under olika skattetitlar för tillfälliga behof, godtyckligt och med magtåtgärder blifvit pålagde en del af svenska jorden, hvilka beskattningar i senare tider benämnas med ett gemensamt namn nemligen grundskatter. Man har äfven funnit, att sedan den skattskyldiga jorden, mot befrielse från personligt deltagande i landets försvar, åtog sig att mot en noga och tydligt bestämd aflöning hålla ett bestämdt antal krigsmän, nu mera, sedan långa och besvärliga öfningsmöten med dessa årligen hållas, hvaraf följt, att rust- och roteringsskyldige måst betydligt höja den aflöning till knekten, som från början var bestämd; man finner äfven, att hufvudvilkoret för det ständiga knekthållets utgörande, nemligen att desse och deras folk, som bekostade det ständiga knekthållets utgörande, hvilka enligt knektekontrakten skulle vara frie från allt personligt deltagande i landets försvar, nu mera få utgöra lika värnpligt med andra samhällsklasser, och förty dessa här nämnda, i olika former utgående skatter, af den opartiske betraktaren anses orättvisa och därför böra försvinna.

Sådan uppfattning har många gånger inom Riksdagen blifvit af många dess medlemmar uttalad, och äfven på samma ställe af regeringens främste män uttalade, hvilka i tydliga ordalag förklarar desse här ofvannämnde skatter för sekelgamla orättvisor.

Efter det allmänna uppfattningen blifvit sådan den nu är och i

många år varit, och regeringen å sin sida icke kunnat dölja sin uppfattning rörande nu antydda skatter, har jag för min del hyst den förhoppningen, att Kongl. Maj:ts regering skulle medverka, att ifrågasvarande lika förhatliga som orättvisa skatter, så fort ske kunde i sin helhet borttoges.

På Kongl. Maj:ts framställning har visserligen för ej längesedan en del af ifrågasvarande skatter neml. 30 proc. blifvit borttagna, men ännu återstår mer än dubbelt så mycket af dem.

Flera med mig hafva säkerligen antagit, att då statens inkomster öfverstigit utgifterna, och nu visar betydligt öfverskott, kongl. proposition till denna Riksdag, om dessa skatters borttagande, vore att förvänta. Sådan har visserligen till Riksdagen ankommit med förslag att 10 proc. skulle afskrifvas på de s. k. grundskatterna och lika många proc. ersättning till rust- och roteringsskyldige, icke såsom förminskning af orättvisa skatter, utan mot vederlag, nemligen 2 års utsträckning af bevaringsåldern och ökning af bevaringsmanskapets öfningstid med 6 dagar, men då jag föreställer mig, att Riksdagen, för sin del, icke kan ingå på Kongl. Maj:ts förslag om ökande af de värnpligtiges skyldigheter, och afskrifningen, som är ifrågasatt, afser så liten del af de otillbörliga skatterna som endast 10 proc. föranlåtes jag, innan motionstiden tilländagår, framkomma med nedan upptagna yrkande.

Under de senare åren hafva många motioner blifvit väckta med yrkande att bereda lindringar för rust- och roteringsskyldige så väl som afskrifningar af grundskatter, kamrarne hafva stannat i olika beslut, och med anledning af den form, hvori dessa skattefrågor framkommit och behandlats, hafva de icke kunnat blifva föremål för gemensam votering.

Denna motion åsyftar att få rust- och roteringsfrågorna behandlad som en vanlig statsutgifts- och penningefråga, i hvilken, för den händelse kamrarne stanna i olika beslut, slutliga afgörandet med stöd af 65 § riksdagsordningen eger rum genom gemensam votering.

För att närmare, än hvad jag tror hittills skett, påvisa befogenheten af de yrkanden, som nu komma att göras, må det tillåtas mig att framlägga följande sakförhållanden.

Genom kongl. förordningen den 13 maj 1686 är, hvad angår de småländska länen, stadgadt, att hvarje rote skall till soldatens aflöning upplåta $\frac{1}{2}$ tunland öppen jord, en kåltäppa och äng till tre lass hö, samt dessutom utgifva till soldaten i årlig lön 20 daler kopparmynt och till en vadmalsrock 5 daler, tillhopa årligen 25 daler kopparmynt, motsvarande efter nuvarande myntvärde 1 kr. 38 öre. Se bilaga A.

Vid roten n:o 88 Häljaryd, der jag är delegare, har år 1886, efter

vederbörande myndighets förordnande, vederbörlig och sakkunnig person med biträde af skiftesgodemän, och i regementsombuds och jordägares närvaro, uttagit ett, i öfverensstämmelse med ofvan åberopade stadgande, lagligt soldattorp. Se bilaga B.

Det sålunda uttagna lagliga soldattorpet är till den högstbjudande utlemnadt på 10 års tid mot 25 kronors årligt arrende. Se bilaga C.

Bemälde rote har med vederbörandes begifvande blifvit stäld på vakans; årliga vakansafgiften är 150 kronor. Se bilaga D.

Då denna rote har att i vakansafgift erlägga kronor 150 är befriad från utgifvande af de till lön och beklädnad bestämda 25 daler kopparmynt eller..... 1,38 och i arrende för det lagliga torpet får 25,00 samt bekommer 30 proc. lindring enligt lagen den 5 juni 1885 med 45,00 „ 71,38

så är tydligt att roten, utöfver bestämmelserna i ofvan åberopade 1686 års kongl. förordning, får årligen tillskjuta „ 78,62

Rotarnes skyldighet gent emot soldaten, enligt nämnda kongl. förordning och dylika förordningar för öfriga provinser, äro, så vidt jag vet, i det allra närmaste lika, fastän uppskattningen enligt lagen den 5 juni 1885 är något olika. Inom de 3 småländska länen äro prestationerna beräknade till 150 kronor per rote.

Ett lagligt soldattorp, sådant som det enligt bilagan B på vederbörligt sätt uttagna, lär i de flesta orter inom riket ej kunna betinga högre årligt arrende än hvad här betalas, nemligen 25 kronor. Lägges dertill den årliga lönen med beklädnadsbidrag, tillhopa 25 daler kopparmynt, så har man ett mått på de skyldigheter, som allmogen för omkring 200 år sedan åtog sig mot befrielse från att sjelf personligen deltaga i landets försvar. Angående torp, som innehafves af dragon, kavallerist, husar, grenadier eller båtsman, kan man verkställa samma beräkning för att utröna, hvad rusthållen, rot- och båtsmansrotarne få utgöra utöfver åtagna förpligtelser.

Äfven om man tvärt emot all billighet vill anse, att rust- och roteringsskyldigheten, ehuru de rust- och roteringsskyldige numera äro underkastade beväringstvånget, bör såsom ett gammalt häfdvunnet onus bibehållas, så lär man icke kunna förneka, att öfverskottet, hvarmed kostnaderna öfverstiga de ursprungligen mellan vederbörande aftalade förpligtelserna, rättvisligen bör af staten ersättas, och ej orättvist drabba den enskilde.

Att här göra en fullständig utredning beträffande storleken af det statsanslag, som vore behöfligt för att godtgöra rust- och rote-

hållaren under detta och nästkommande år, för hvad han utöfver årliga värdet af ett lagligt torp jemte ursprungligen bestämd lön och bekläd-
nadshjelp får utgifva, är svårligen för enskild motionär möjligt i vid-
sträcktare mån, än som genom ofvanstående uträkning för roten n:o 88
är gjordt. Derfor har jag ansett, att ett förslagsanslag å enligt min
uppskattning 1,500,000 kronor bör begäras för hvardera af här nämnda
två år, med rätt- och skyldighet för vederbörande myndigheter att
tillse, det alla rust- och roteringsskyldige få godtgörelse för hvad de
utöfver ursprungliga bestämmelsen få utgifva, då hemmantalsräntan
och augmenten till rusthållaren, der sådana ifrågakomma, tagas i be-
räkning, och afseende fästes vid stadgandena i lagen den 5 juni 1885.

Med stöd af nu angifna skäl får jag vördsamt hemställa,

att Riksdagen, till godtgörande af hvad veder-
börande för innevarande och nästa år få utgöra ut-
öfver den vid indelningsverkets tillkomst åtagna rust-
och roteringsskyldigheten, ville anvisa ett förslags-
anslag af 1,500,000 kronor för innevarande år och
ett lika belopp för år 1891.

Då mig är bekant, att motioner till denna Riksdag ingifvits med
hemställan om större grundskatteafskrifning än hvad Kongl. Maj:t före-
slagit och frågan derom alltså till Riksdagens pröfning och afgörande
förekommer, torde vara öfverflödigt att i den delen i denna motion
göra något yrkande.

Slutligen anhålles att statsutskottet, till hvilket denna motion
torde remitteras, behagade dröja med att afgifva utlåtande öfver denna
min motion, intill dess den af Kongl. Maj:t gjorda propositionen om viss
afskrifning af grundskatter och lindringar för rust- och rothållare samt
enskildes motioner i samma syfte blifvit i kamrarne slutbehandlade,
ville derefter under särskildt n:o öfver min här ofvan gjorda framställ-
ning meddela utlåtande, på det min rätt att få mitt yrkande, i fall så
behöfves, genom gemensam omröstning afgjord.

Stockholm den 26 januari 1890.

J. Anderson
från Tenhult.

Bil. A.

till motionen n:o 154.

Transumt.

Kongl. Maj:ts Nådiga Förordning emellan Allmogen och soldaterna i Jönköpings och Kronobergs Län, dat. Stockholm den 13 Maj 1685.

WI CARL med Guds Nåde Sveriges, Göthes och Wendes Konung etc. etc. Gjörom vetterligt, att som Vår Troman, General-Löjtnant och Gouvernören öfver Jönköpings och Kronobergs Länen, Oss älskelig, Vålborne Herr Hans Georg Mörner, nu sedan det vissa Knecktehället blifvit inrättadt uti bemalte Länen, har uppå Vår Nådiga befallning och i anledning af den Instruction, som honom är blifven meddelat, kommit öfverens, till Vår vidare Nådiga stadfästelse, med Våre trogne undersåtare genom Allmoge dersammastädes, om en viss Förordning emellan dem och soldaterna, huru den ena mot den andra sig härefter förhålla skall, hvilken förordning så lyder som följer:

»Såsom Allmogen uti det slutna Contraktet om Knecktehället, ibland annat också är utlofvadt en Bok, hvarutinnan skall antecknas allt hvad Soldaten af sin Rote, efter handom undfår, och deröfver sedan gjøres ett årligt riktigt slut, alltså är detsamma härigenom icke allenast verkställigt gjordt, utan och derhos nödigt bepröfvadt, härutinnan att sammanfatta, så väl Roteböndernas, som Soldatens skyldighet emot hvarannan, på det bonden, å den ena sidan må veta hvad han är pligtig att utgifva, och deröfver intet låta tvinga sig till något egenvilligt, samt Soldaten å andra sidan hafva kunskap om sin rättighet, den han skäligen har att fordra, och sig sedan dermed att nöja låta, bestående allt sådant uti efterföljande punkter.

1:mo. Böra Rotebönderne, till hus och hemvist för soldaten, enhälligt hjälpas åt att uppbygga en Stuga, liten Loge och Lada, med Fä- och Foderhus samt upprödja eller afbryta honom ett halft Tunnelands Åker och en Kåhltäppa med en liten Hage eller Ångstycke till Tu lass, vald af den Gårdens ägor som vid Indelningen dertill förordnad och utnämnd är.

2:do. Tillkommer Soldaten uti årlig Lön af Roten att undfå Tjugu Daler Kopparmynt och till en Wadmalsrock, Fem Daler Kopparmynt, så att det han i Penningar af Roten bör hafva belöper sig tillhopa Tjugufem Daler Kopparmynt, hvilka af Rotebönderna betalas efter hvar sin andel i Hemmans-mantalet, och sådant på tvenne tider om året uti Martis och Septembris månader, då allmänna Aflöningsmöten böra hållas af Capitain för Compagniet och kronans Befallningsman i Häradet, som skola öfverse Rotens lefverering samt införa hvad bevisligen är lefvereradt och härutinnan icke finnes antecknad, och således göra ett riktigt slut Roten och Soldaten emellan, hvarvid också:

3:tio — — — — —

Datum Jönköping den 20 Aprilis 1685.

H. G. Mörner.»

Underdånigst bedjande att WI sådant icke allenast i Nåder Stadfästa täcktes, utan och deröfver allvarsam hand hålla låta att allt hvad deruti, så för ena som för den andra, är vordet samtyckt, må blifva iakttagit och efterlefvadt: Så emedan WI befinne att hvad som med ofvanbemälte Wåre trogne undersåtare således afhandladt och beslutit är, lände till Wår tjenst, och till deras eget bästa; Ty hafvom WI här med och i kraft af detta Wårt öppna bref, allt hvad som uti här ofvan införde Instrument är ihugkommit och förmält, icke allenast gillat och bekräftat, utan och försäkre der bredvid alle Wåre trogne undersåtare, som derunder förståss och begripas, på det kraftigaste, att de vid denna afhandlingen, nu och i tillkommande tider, skola i allo måtto säkert och ofelbart handhafde och beskyddade blifva, Hvarmed alltså Gouvernören tillåtes, denna sålunda sammandragne och punktvis författade förordningen, på sedvanligt sätt öfver hela Gouvernementet att kungjöra låta och deröfver allvarsam hand hålla, att han uti ingen måtto öfverträdd varder. Efter som och den, som befinnes sig deremot förbryta, skall efter Wåra derom gjorde och utgångne Förordningar, allvarligen och utan förskoning bli ansedd och afstraffad.

Till yttermera visso hafva WI detta med egen hand underskrifvit och med Wårt Kongl. Secret bekräfta låtit. Datum ut supra

C A R O L U S

(L. S.)

Bil. B.

till motion n:o 154.

Afskrift.

År 1886 den 31 maj inställde sig undertecknad kommissionslandtmätare uti Heljaryd nedergård, beläget uti Rogberga socken Tveta härad och Jönköpings län, för att tillfölje af nedan intagna förordnande verkställa utstakning af ett lagligt soldattorp å detta hemmans egares gemensamma mark.

Kungörelse om denna förrättnings påbörjande hade blifvit uppläsen uti Rogberga kyrka lördagen den 16 dennes, hvarför sig nu infunno;

Riksdagman J. Anderson egare af		$1\frac{11}{160}$.
Carl Johansson	d:o	$\frac{1}{8}$.
Gustaf H. Johansson	d:o	$\frac{7}{32}$.
J. Kittendorf	d:o	$\frac{1}{32}$.
Jaen Andersson	d:o	$\frac{3}{32}$.
Albert Andersson	d:o	$\frac{1}{24}$.
och A. J. Svensson	d:o	$\frac{1}{8}$.

Frånvarande delegare äro:

P. J. Lundell	d:o	$\frac{1}{32}$.
C. J. Bylof	d:o	$\frac{1}{48}$.
A. J. Wall	d:o	$\frac{1}{8}$.
Gustaf Peterson	d:o	$\frac{1}{32}$.
Carl Johannesson	d:o	$1\frac{11}{160}$.
Tilda Johannesdotter	d:o	$1\frac{1}{160}$.
Sven Johan Håkansson	d:o	$\frac{1}{80}$.
och Johan Augustsson	d:o	$\frac{1}{16}$.

Såsom regementsombud tillstädeskom herr kaptenen och riddaren W. Grönhagen enligt ordres af den 14 dennes. Godemännen Anders Magnusson i Kanarp och Lars Stille i Bogla hade på kallelse sig äfven infunnit.

§ 1.

För sålunda antecknade delegare och ombud upplästes det för undertecknade utfärdade förordnande, jemte den derom gjorda ansökan så lydande:

Till Kongl. Maj:ts befallningshafvande i Jönköping.

Härigenom få vi ödmjukligen anhålla om förordnande för herr kommissionslandtmätaren H. W. Andersson vid Tenhult att med bi-

träde af gode män till stamroten n:o 88 Heljaryd nedergård i Rogberga socken af der odelade egor å karta lägga samt å marken uttaga så mycket jord, som finnes lämpligt till ett lagenligt soldattorp.

Heljaryd den 11 januari 1886.

J. Anderson, Gustaf H. Johansson, A. J. Svensson, Carl Johanson, Jaen Andersson, J. Kittendorf, P. J. Lundell, J. Wall, alla fastighetsegare i Heljaryd nedergård; tillfölje hvaraf Konungens befallningshafvande utfärdade följande:

Länskungörelse n:o 2 Ser. B.

Till Kongl. Maj:ts befallningshafvande hafva ansökningar ingifvits.

1:o _____

2:o Af J. Andersson m. fl. fastighetsegare i Heljaryd nedergård om förordnande för kommissionslandtmätaren H. W. Andersson att af odelade egor till stamroten n:o 88 Heljaryd nedergård i Rogberga socken uttaga och kartlägga så stor jordrymd, som finnes lämpligt för ett lagenligt soldattorp;

hvilket härigenom kungöres med föreläggande för öfriga vederbörande att inom 14 dagar från den dag denna kungörelse blifvit från predikstolen i sockenkyrkan uppläst, vid förlust af rättigheten att i frågan vidare höras, hit inkomma med skriftligt yttrande, huruvida de förena sig med sökandena i valet af förrättningsman.

Vederbörande kronolänsman har att ombesörja denna kungörelses uppläsande i sockenkyrkan, samt densamma med påtecknad bevis derom sedermera hit återställa.

Uppläst i Rogberga kyrka söndagen den 7 februari 1886.

Joh. Syrén.

v. pastor.

Efter den sålunda bestämda tiden utfärdades följande

Resolution

L. f. 1886 n:o 3.

Herr kommissionslandtmätaren H. W. Andersson förordnas härigenom att i laga ordning verkställa den i inneliggande ansökning begärda landtmäteriförrättning. Detta förordnande tillsändes bemälda landtmätare, som öfver detsammans mottagande ofördröjligen hit in-skickar bevis. Jönköping i landskansliet den 25 februari 1886.

C. Ekström.

J. J. Smith.

2 §.

Något jäf emot undertecknad eller de tillkallade gode männen var ej att anmäla, och visste dessa ej eller med sig stå i jäfsförhållande till någon af delegarne.

3 §.

Författningen af den 13 maj 1685 föreskrifver, att ett soldattorp skall innehålla: 1 kåltäppa, $\frac{1}{2}$ tunnland åker samt äng till tu lass, och då någon annan författning om soldattörps storlek icke förefinnes, så måste denna ligga till grund för den här begärda förrättningen.

4 §.

Efter skedd utstakning och uträkning befans nya torpet innehålla

Åker	26,50 ar motsvarande	17,2 kappland.
Äng	60,00 „ „	1 tunnland 6,9 „
Summa 86,50 ar motsvarande		1 tunnland 24,1 kappland.

5 §.

Såväl äng som åker var af god beskaffenhet samt fri från stenrösen och impediment.

6 §.

Hvarken delegare eller regementsombud hade något mot utstakningen att erinra, synnerligast som den skett i öfverensstämmelse med författningens föreskrift.

7 §.

Så väl jordegarna som soldaten skall för framtiden ega rätt begagna nu varande vägen från landsvägen till nya torpet och öfver detta torp intill den östra gräns, hvilken utsättes å kartan.

Mera förekom nu ej betygar som ofvan

På embetets vägnar

H. W. Andersson,
Kommissionslandtmätare.

Uppläst och justeradt, intyga som ofvan

W. Grönhagen.

Regementsombud.

Gust. H. Johansson.

Carl Johansson.

A. J. Svensson.

Jaen Andersson.

Alb. Andersson.

J. Anderson.

J. Kittendorf.

Erkännandet och egenhändiga underskrifterna bevittna under-tecknade gode män, som ofvan.

Lars Stille.

Anders Magnusson.

S. d. På begäran lemnas den hänvisning, att den med förrättningen missnöjde har öppet att inom tvenne månader från den dag, detta protokoll varder till delegarne utlemnadt, genom stämning till Tveta härads tingsrätt, söka ändring vid förlust att i motsatt fall förlora rätt till klander; som ofvan

På embetets vägnar

H. W. Andersson.

Videmeras:

C. A. Pettersson. A. Pettersson.

Bil. C.

till motion n:o 154.

Afskrift.

Undertecknade, egare till $\frac{1}{16}$ mantal Häljaryd nedergård i Rogberga socken, få, sedan roten blifvit vacant, herigenom utarrendera till Johan Svensson, såsom egare till $\frac{1}{16}$ mantal härstädes det här varande, genom landtmätare år 1886 utbrutna, nya soldattorpet på 10 (tio) års tid, räknadt från den 14 sistlidne mars, mot följande vilkor:

1:o) Ifrågavarande nya soldattorp får genast i befintligt stånd tillträdas, brukas och häfdas intill den 14 mars 1897. Men skulle vacansaftalet emellan oss och staten från någondera sidan blifva uppsagdt, afträder arrendatorn ifrågavarande torp vid den tid vacansaftalet upphör.

4:o) Arrendatorn eger att verkställa odlingar, der han så finner lämpligt, dock med skyldighet att anlägga behöfliga diken.

5:o) Arrendesumman är bestämd till tjugofem 25 kronor, som årligen betalas den 15 december. I denna arrendesumma är arrendatorns egen andel för $\frac{1}{16}$ mantal inberäknad.

6:o) Om förbrytelse mot detta kontrakt sker, är arrendatorn vid påföljande 14 mars skyldig att arrendet afträda, om jordegarna sådant påyrka.

7:o) Förbehålles rättighet att afhemta vatten i den på torpets område varande vattenkälla, samt därför nödig väg

Häljaryd den 2 april 1887.

A. J. Svensson.

Karl Johansson.

J. Andersson.

J. Anderson.

C. J. Bylof.

J. Kittendorff.

Alb. Andersson.

Gust. H. Johansson.

Med förestående kontrakt är jag nöjd och förbinder mig till uppfyllelse som ofvan.

S. J. Svensson.

Vittnen.

Nils Oskar Blomqvist.

F. Johansson.

Vidimeras.

C. A. Pettersson.

A. Pettersson.

Bil. D.

till motion n:o 154.

Afskrift.

Lifkomp.**Vakans-kontrakt.****N:o 88.**

Emellan Kongl. Maj:ts och kronan samt rotehållarne för n:o 88 Häljaryd nedergård vid lifkompaniet, under n:o 12 kongl. Jönköpings infanteriregemente, hvilken rote är belägen i Rogberga socken och Tvetå härads af Jönköpings län, är följande kontrakt afslutadt:

Af det antal vakanta nummer, som Kongl Maj:ts nådiga bref af den 2 februari 1833 anvisat till indragning för trumslagare, antages n:o 88, på rotehållarnes derom gjorda erbjudande att tills vidare från den 1 januari 1887 vara vakant, hvarföre ärligen i vakansafgift betalas Etthundra femtio kronor, som oafkortadt och utan rest, vid utlyst uppborrdsmöte erlägges till regementets uppborrdsman i två terminer nemligen: första hälften 75 kronor innan den 31 maj, och andra hälften 75 kronor inom den 31 december, hvilken afgift af regementsintendenten redovisas; skolandes uppsägningen af kontraktet ske ett år före det löpande årets utgång och anses kontraktet i annat fall ytterligare ett års tid förlängdt.

Uti den genom detta kontrakt bestämda vakansafgiften 150 kronor är det forna s. k. beklädnadsbidraget nu icke inbegripet, utan tillförbindes rotehållaren att, om nödigt anslag för hela soldatbeklädnadens anskaffning och underhåll ej skulle af Riksdagen fortfarande anvisas, sådant bidrag, utöfver vakansafgiften, framdeles vid inträffande behof, erlägga.

Den s. k. mötespassevolans-afgiften är icke heller i vakansafgiften inbegripen, utan är genom minskning i afgiftsbeloppet roten tillgodo beräknad.

Enligt kongl. brefvet af den 4 februari 1819 åligger roten brefbäringsskyldighet, hvarför de inom regementet vanliga 19 öre brefbäringsspenningar böra, utan afräkning på ofvanstående vakansafgift, hvarje år af roten betalas.

När numret kommer att rekrytera, erlägges den bestämda vakansafgiften till den månadens slut, i hvilken karl för numret inskrifves.

Inträffar krig under ofvanstående år, förhålles med detta kontrakt enligt författningarne, eller på sätt Kongl. Maj:t då i nåder förordnar; äfvensom om rothållarne icke på bestämda tider fullgöra sin betalningsskyldighet, åläggas dem vidkännas lagsökning och dermed för- enade kostnader, hvarförutan i sådant fall, regementet förbehålles rät- tigheten uppsäga detta kontrakt, då roten är skyldig tre månader der- efter rekrytera.

Jönköping den 14 juli 1886.

H. d' Ailly.

Regementschef.

Carl Theorin.

Regementsintendent.

Med förestående kontrakt, som är i enlighet med vårt erbjudande, förklara vi oss härmed till alla delar nöjde, och förbinde oss, en för alla och alla för en, till kontraktets noggranna uppfyllande, hvarför- utom vi förbinde oss erlägga sex procents ränta, från förfallodagen till betalning sker, om vi försumma, vid utlyst uppbördsmöte, vakans- afgiften till fullo betala, hvilket allt på det kraftigaste försäkras i nedan tillkallade vittnens närvaro:

Heljaryd den 19 juli 1886.

J. Andersson.

Albert Andersson.

Gust. H. Johansson.

J. Andersson.

J. Wall.

J. Kittendorff.

A. J. Svensson.

S. J. Svensson.

Johan Håkansson.

Såsom närvarande tillkallade vittnen underteckna

C. J. L. Bock.

A. H. Iust.

Handlande.

Korpral.

Tenhult.

Mjälaryd.

Likheten med originalet intyga:

Iw. Wickström.

C. L. Rydell.

Underlöjtnant.

Fänjunkare.

Bil. E.

till motion n:o 154.

Transumt.

Kongl. Maj:ts Nådiga Confirmation öfver det med Allmogens Fullmäktige vid denna påstående Riksdag slutna Contract om det vissa Knektehållet. Daterad. Stockholm den 5 December 1682.

WI CARL med Guds Nåde, Sveriges, Götes och Wendes Konung etc. etc. etc. Göre vitterligt, att såsom de Wälborna, Wåra trogne män och Råd, oss älskelige Fältmarskalk-Lieutenanten, Herr Grefve Axel Julius De la Gardie, Öfver-Ståthållaren och General-Lieutenanten Herr Christoffer Gyllenstierna, samt Presidenten i Wårt Cammar-Collegio Herr Claes Flemming, uppå Wår Nädigste Befallning med Wåra trogne undersåtare, samtel. Allmogens Fullmäktige vid denna nu påstående Riksdagen här sammanstädes, i anledning af Wår dem i Nåder förestälde Proposition, efter ett moget och noga öfverläggande, till Wår vidare Nådiga Ratification öfverenskomna äro, samt afhandlat, slutit och stadgat hafva, angående ett visst och stadig Knektehålls inrättande och stadigvarande underhåld uti dessa efterföljande Provinser —

1:o) — — — Alt förty gifves dem deremot, uppå Kongl. Maj:ts vägnar härmed den fullkomliga försäkring, att så länge på deras sida intet fel förspörjes, det som utlofvat är att efterkomma, de, deras barn och folk, hvilka till gårdarnes cultur och bruk samt till ersättande af manskapets afgang nödvändigt kunde behöfvas, för utskrifningar och alla dervid hängande besvär hvad namn de hälst hafva kunna, samt fördubblingar och våldsamma värfningar, nu och i tillkommande tider vara alldeles qvitto och befriade. — — — — —

Datum Stockholm den 27 octobris Anno 1682.

Axel J. De la Gardie,
L. S.

Christoffer Gyllenstierna,
L. S.

Claes Fleming.
L. S.

Alltså hafva WI, besinnandes, hvad som således med ofvan bemälte Provincier afhandladt och stadgadt är, lända till Vår tjenst och Vårt Rikes samt trogne undersåtares välfärd, trygg- och säkerhet, Nådeligen velat confirmera och stadfästa; eftersom WI och härmed i förmågo, af detta Vårt öppna bref, det samma uti alla Clausuler confirmere och stadfästa, samt på det kraftigaste i nåde försäkra Wåre trogne undersåtare, menige Allmogen uti ofvan bemälte Provinsier att de dervid, nu och uti tillkommande tider i allo måtto skola utbrottsligen handhafde och beskyddade blifva, ---

Till yttermera visso hafva WI detta med Egen hand underskrifvit och med Vårt Kongl. Secret bekräfta låtit.

Datum Stockholm den 5 Decembris 1682.

C A R O L U S.

(L. S.)
